

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

pligtelser, der påhviler Danmarks radio, og den måde, hvorpå institutionen søger at opfylde disse forpligtelser.

Det vil være naturligt at tage udgangspunkt i den nye „formålsparagraf“ for Danmarks radios almindelige virksomhed — jeg ser her bort fra mere specielle områder som undervisning, kortbølgeudsendelser og fremstilling af programmer, der ikke distribueres gennem udsendelser, kassetteoptagelser o. lign. I lovens § 7 står der følgende:

„Danmarks radio har til opgave at udsende radiofoni- og fjernsynsprogrammer, der omfatter nyhedsformidling, oplysning, underholdning og kunst, og som er bestemt til modtagelse af almenheden her i landet. Ved programlægningen skal der lægges afgørende vægt på hensynet til informations- og ytringsfriheden, og der skal i programudbuddet tilstræbes den størst mulige alsidighed.“

I den endnu gældende radiospredningslov hedder det blot, at radiatorådet „er ansvarligt for, at udsendelserne er af alsidig, oplysende og kulturel art.“ Nøgleordet er i begge love „alsidighed“, og med den nye formulering er der i og for sig ikke tilsigtet nogen realitetsændring af den hidtidige bestemmelse; man har blot forsøgt at gøre indholdet noget klarere og fyldigere.

Dernæst skal jeg understrege, at det er radiatorådet, der er Danmarks radios øverste ledelse, som fører tilsyn med, at de i loven fastsatte bestemmelser for institutionens virksomhed overholdes, og som fastsætter de almindelige retningslinjer for Danmarks radios virksomhed inden for de i loven angivne rammer. Endvidere er det — som fremhævet i mine indledende bemærkninger — radiatorådet, der har den endelige afgørelse i sager, der vedrører Danmarks radios programvirksomhed.

Endelig er det væsentligt at have for øje, at det er folketinget og folketingets partier, der har helt afgørende indflydelse på, hvorledes det organ er sammensat, som skal varetage de opgaver, som her er nævnt. Det radiatoråd, der nedsættes den 1. april i år, vil komme til at bestå af i alt 26 medlemmer. Heraf udpeger folketinget 12 repræsentanter for lyttere og fjernseere, og de partier, der er repræsenteret i finansudvalget, udpeger i alt 9 medlemmer.

Når jeg har fremhævet disse bestemmelser om programvirksomheden og om Danmarks radios ansvarlige ledelse, er det for at gøre det fuldstændig klart som baggrund for debatten, at folketinget *på den ene side* gennem loven har overdraget den suveræne ledelse af institutionen på programområdet til et uafhængigt radiatoråd — og derved afskåret sig fra i konkrete tilfælde at give direktiver om, hvorledes Danmarks radios programvirksomhed skal ledes — og at tinget *på den anden side* indirekte har sikret sig en endda meget betydelig indflydelse på ledelsen, nemlig gennem udpegelsen af den overvejende del af radiatorådets medlemmer.

Med disse bemærkninger er det ikke min tanke at prøve at reducere betydningen af den debat, jeg lægger op til. Men debattens funktion må først og fremmest være at give det nye radiatoråd nogle ideer og impulser, som måske navnlig kan bringes videre af de medlemmer af tinget, som også kommer til at sidde i det nye radiatoråd.

For mit eget vedkommende må jeg tage det særlige forbehold, at debatten formentlig i vidt omfang kommer til at dreje sig om spørgsmål, som jeg som kulturminister ikke har mulighed for at tage stilling til — således som loven er udformet, og som praksis har været hidtil.

Min forgænger som kulturminister, hr. Niels Matthiasen, har i sin redegørelse her i tinget i oktober forrige år — redegørelsen, der indledte den revision af radiospredningsloven, der nu er gennemført — fremhævet, at spørgsmålet om, hvordan man fastlægger vilkårene for radio- og tv-spredning, er et af de store og væsentlige kulturpolitiske spørgsmål, som direkte angår enhver borger her i landet. Nu er disse vilkår fastsat i sine hovedtræk gennem lovrevisionen, og spørgsmålet er så, om enkelte punkter trænger til en nærmere præcisering og drøftelse. Hr. Erhard Jakobsen har i sit indlæg i januar — som en motivering for sit ønske om at få en generaldebat om Danmarks radio — gjort gældende, at Danmarks radio er den danske stats radio, at alle folketingsmedlemmer har et vist medansvar for, hvad der udsendes, og at medlemmerne må have en vis indflydelse på, hvad der bliver sagt og gjort i Danmarks radio. Jeg tror, det fremgår klart nok af, hvad jeg tidligere har sagt, hvad jeg mener der må siges om forholdet mellem